

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-02-38467 קדוש נ' מאירי

בפני כב' השופט שמואל בר יוסף

תובע 1. ש.ק.

נגד

נתבעת 1. א.מ.

1

פסק דין (עותק לפרסום)

2

3 1. לפניי שתי תביעות שהגיש התובע: האחת (תלה"מ 19-02-38432, להלן: תביעת המשמורת) -
4 לקבוע שילדי הצדדים יהיו במשמורת משותפת אגב קביעת הסדרי שהות שווים. השנייה (תלה"מ
5 19-02-48467, להלן: התביעה לביטול מזונות) - לביטול חיוב המזונות בגין ילדי הצדדים.

6

7 2. הצדדים התגרשו ביום 29.12.2010. לצדדים שני ילדים: בן כבן 17 שנים, ובת כבת 14.5 שנים
8 (להלן: הילדים).

9

10 3. ביום 15.2.2012 ניתן פסק דין (להלן: פסק הדין למזונות), בו חויב התובע לשלם למזונות כל אחד
11 מהילדים סך של 2,100 ₪ לחודש (בערכי מועד מתן פסק הדין למזונות), ובנוסף מחצית עלות חוג
12 אחד לכל ילד, מחצית הוצאות רפואיות חריגות, מחצית הוצאות חינוך ומחצית עלות קייטנה
13 (להלן: דמי המזונות).

14

15 תביעת המשמורת (החלק בפסק הדין נותר חסוי)

16 התביעה לביטול המזונות

17

18 4. לטענת התובע אירע שינוי נסיבות מהותי ממועד מתן פסק הדין למזונות, המתבטא בגידול דרמטי
19 בהכנסתה של הנתבעת. בנוסף טוען התובע לגידול במצבת הנכסים של הנתבעת, המתבטא בסילוק
20 המשכנתא שרצח על דירת מגוריה, בבעלות על מגרש יקר ערך בר.ג, ורכישת דירה נוספת (עם
21 בעלה של הנתבעת) בא'. מאידך (כך התובע), הכנסתו במועד מתן פסק הדין למזונות והכנסתו
22 כיום אינן שונות מהותית. לא למותר לציין, שהתובע זנח את טענתו בכתב התביעה, לפיה חל גידול
23 בזמני השהות של הילדים עמו.

24

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-02-38467 קדוש נ' מאירי

5. לטענת הנתבעת חל גידול מהותי בהכנסת הנתבע, שלטענתה עומדת על סך של כ- 18,000 ₪ לחודש. הנתבעת מצביעה על כך, שהתובע שילם סכומים משמעותיים כדי לבטל פקודות מאסר שהוצאו נגדו במסגרת הליכי הוצאה לפועל שנקטה לגביית דמי המזונות. עוד טוענת הנתבעת, שבחשבונו של הנתבע היה סך של 32,000 ₪, וסכום דומה בחברת הביטוח 'מי' (סכומים שעוקלו במסגרת הליכי ההוצאה לפועל דלעיל). מוסיפה הנתבעת וטוענת, שהכנסתה בשנת 2020 הייתה 11,941 ₪ לחודש. אשר לנכסיה, טוענת הנתבעת, שהיא מחזרה את המשכנתא שרצתה על דירתה, כי המגרש שבבעלותה אינו בר מימוש (ומכל מקום ערכו נמוך דרמטית מהנטען על ידי התובע), וכי הדירה בא' איננה בבעלותה (אלא בבעלות בעלה).
6. להווי ידוע, שניתן לשנות מזונות פסוקים כאשר אירע שינוי נסיבות מהותי, היורד לשורש החיוב (בעמ' 3984/15 פלונית נ' פלוני (13.9.2016)), ומראי מקום (שם). בכלל זה בא גם שינוי מהותי בהכנסות ההורים (שם, סעיף כו' לפסק דינו של כב' השו' רובינשטיין).
7. בהרצאת הפרטים ובדיון שהתקיים ביום 2.5.2019 הצהירה הנתבעת על הכנסה של כ- 23,000 ₪ נטו לחודש (עמ' 2 שו' 13). מדובר בהודאת בעל דין פורמלית, ולכן בנתון שאינו שנוי במחלוקת (עא 728/81 חיר נמר חלבי נ' עיזבון המנוח מועין חלבי, פ"ד לז' (2) 477, 482). הנתבעת טוענת להכנסה של כ- 12,000 ₪ לחודש בשנת 2020, אך היא מודה שמדובר בירידה בהכנסות בגין משבר הקורונה. ממילא אין להתייחס לשנה זו (בה ירד המחזור בכ- 50%), כמייצגת. בפסק הדין למזונות התקבלה גרסת האם, לפיה היא השתכרה באותו מועד סך של 5,150 ₪ לחודש. לפיכך מדגימה השתכרות הנתבעת דהיום גידול של 450% בקרוב, שהינו ללא ספק שינוי נסיבות מהותי.
8. לנוכח האמור, השאלה האם פרעה הנתבעת את המשכנתא על דירתה, או האם רכשה עם בעלה דירה בא' הינן בעלות משמעות פריפריאלית, שהרי מדובר בפועל יוצא של ההכנסה דלעיל, שאיננה שנויה במחלוקת. גם שוויו של המגרש שקיבלה הנתבעת במתנה אינו בעל חשיבות רבה, הן משום שיש ספק מהותי באשר לאפשרות מימושו כיום, והן משום שדי בנתוני השתכרותה של הנתבעת לצרכי ההכרעה דנא.
9. אשר לטענת הנתבעת, לפיה על דירתה עדיין רובצת משכנתא – הנתבעת הודתה, שמדובר במחזור של המשכנתא המקורית לצרכים עסקיים (עמ' 45 שו' 9-10, עמ' 46 שו' 9-14, עמ' 48 שו' 1-2). לכן לא זו בלבד שלא מדובר בהוצאה בגין מדור, אלא מדובר בהלוואות הוניות/עסקיות שאין להביאן בחשבון קביעת ההכנסה הפנויה. ראוי לציין, שהנתבעת טענה למחזור המשכנתא, אך לא הניחה נתונים לגבי המשכנתא המקורית ביחס לזו ש'מוחזרה'. עוד יצוין, שהנתבעת טענה בדיון מיום 4.8.2020, שהיא שוכרת דירה בשכר חודשי של 9,000 ₪ לחודש. דא עקא, טענה זו לא נתמכה במאומה, ונונחה בסיכומים, וכבר מטעמים זה דינה להידחות. יתירה מזו, ככל שיש דברים בגו, מדובר בדירה המשמשת גם את בעלה של הנתבעת ואת ילדם המשותף. בד בבד (כך לפי הצהרת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-02-38467 קדוש נ' מאירי

- 1 הנתבעת באותו דיון) דירתה של הנתבעת מושכרת בשכר חודשי של 5,500 ₪ לחודש. בנסיבות
2 אלה, גם אילו הוכחו הטענות, אין מקום לפסיקת מדור.
- 3
- 4 10. בעת מתן פסק הדין למזונות טען התובע להכנסה של 6,500 ₪ לחודש (גרסה אותה נטה בית
5 המשפט לא לקבל), ואילו כיום הוא טוען להכנסה של 11,600 ₪ לחודש. נתון זה עולה קנה אחד
6 עם דו"ח רווח והפסד לשנת 2018 (נספח 11 לתצהיר התובע). לפיכך, גם לפי גרסת התובע חל גידול
7 של כמעט פי שניים בהכנסתו. יתירה מזו, יש ממש בטענת הנתבעת, לפיה הפער בין סך כל
8 ההכנסות של התובע לבין הרווח הנקי, כעולה מדו"חות רווח והפסד קודמים, הינו כ-30%. לפיכך,
9 בהינתן שסך כל הכנסותיו של התובע בשנת 2019 (לגביה לא צורף דו"ח רווח והפסד), בהתאם
10 לדפי חשבונו, הינו כ-284,000 ₪, מדובר ברווח נקי של $(198,800 = 0.7 \times 284,000)$, כ-16,500 ₪
11 לחודש. לפי אותו חישוב הכנסתו של התובע בחודשים ינואר – אוגוסט 2020 הייתה כ-18,000 ₪
12 לחודש. שעה שהתובע מתגורר ביחד עם בת זוג, לא מוצדק להפחית מהכנסתו את מלוא שכר
13 הדירה המשולם בגין דירת מגוריו (סך של 3,200 ₪ לחודש), אלא כמחצית.
14 בנסיבות אלה אני אומד את הכנסתו הפנויה של התובע, בסכום שלא יפחת מ-15,000 ₪ לחודש.
15 אציין, שהנתבעת טענה להכנסות לא מדווחות של התובע, אך לא הוכיחה טענות אלה. נהפוך הוא,
16 משיכות המזומן התכופות בחשבונו של התובע מוכיחות, שהוא אינו מתנהל על בסיס מזומן,
17 אחרת לא היה נצרך לאותן משיכות.
- 18
- 19 11. מן המקובץ עולה שיחס הכנסות הצדדים הינו 60% הנתבעת – 40% התובע. הצדדים לא פירטו
20 את צרכי הילדים הנטענים, ולכן אעריך את הצרכים בהתאם לפסיקה המנחה. לפי פסיקה זו,
21 כאשר מדובר בקטין השווה בבית אחד, צרכיו ההכרחיים הינם בטווח שבין 1,600 ל-1,900 ₪
22 לחודש, לא כולל מדור (עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ' פלונית (23.3.21)). משעה שמדובר במשפחה
23 שהכנסתה המצרפית היא כ-38,000 ₪ לחודש, ראוי לאמוד את צרכי הילדים ברף הגבוה, ואף
24 אין סיבה להסתפק בצרכים הכרחיים בלבד. יתירה מזו, משעה שהילדים שוהים כמעט באופן
25 בלעדי ברשות הנתבעת, ולכן היא נושאת במלוא עול הטיפול בהם, צריכה עובדה זו לקבל ביטוי
26 בקביעת סכום המזונות (עמ"ש 21704-03-18 א. ו נ' א. ו (11.06.2019)). נתון זה אף מצדיק
27 להותיר את קצבת הילדים בידי הנתבעת.
- 28
- 29 12. אשר על כן, ועל דרך האומדן, אני קובע את צרכיו של כל ילד בסכום של 2,200 ₪ לחודש. סכום
30 זה אינו כולל את ההוצאה בגין מדור (להבדיל מחלק יחסי של הוצאות אחזקתו), אך בנדוננו,
31 כמבואר לעיל, אין הוצאה כזו. לפיכך, על התובע לשאת ב-40%, קרי - 880 ₪ לחודש לכל ילד.
- 32
33
34
35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-02-38467 קדוש נ' מאירי

סופו של דבר

13. תביעת המשמורת נדחית, ואני מאמץ את המלצות התסקיר ונותן להן תוקף של פסק דין.

14. החל מיום 10.2.2019 (סמוך למועד הגשת התביעה) ועד הגיע כל ילד לגיל 18 או עד שיסיים תיכון, לפי המאוחר, ישלם התובע לידי הנתבעת, למזונות הילדים, סך של 880 ₪ לחודש לכל ילד. במהלך שירות צבאי (חובה) / שירות לאומי של כל ילד ישולם לנתבעת שליש מדמי המזונות ששולמו ערב השירות. המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן לפי מדד הבסיס הידוע היום, ויעודכנו מדי שלושה חודשים, ללא תשלום הפרשים בין העדכונים. משעה שאומדן צרכי הילדים דלעיל אינו כולל הוצאות לא צפויות, יישא התובע ב- 40% מההוצאות בגין שיעורי עזר (לפי המלצת יועץ/צנת בית הספר), בהוצאות החינוך בהתאם לחוזרים רשמיים של בית הספר (בקיזוז מענק החינוך) ובהוצאות רפואיות חריגות (לרבות אבחונים), שאינן מכוסות על ידי קופת החולים. קצבת הילדים תמשיך להשתלם לידי הנתבעת.

15. בשים לב לדחיית תביעת המשמורת וקבלה (חלקית) של התביעה לביטול מזונות, אינני עושה צו להוצאות.

תואיל המזכירות לסגור את התיק.

ניתן היום, ח' שבט תשפ"ב, 10 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

שמואל בר יוסף, שופט